

ΣΠΟΥΔΗ ΕΠΙ ΤΩΝ ΣΕΙΣΜΩΝ ΤΗΣ ΧΑΛΚΙΔΙΚΗΣ

(ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΣ 1932)

ΟΙ ΣΕΙΣΜΟΙ ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΟΡΟΥΣ ΕΚ ΤΩΝ
« ΕΝΘΥΜΗΣΕΩΝ »

ΥΠΟ

ΜΑΞΙΜΟΥ Ι. ΜΑΡΑΒΕΛΑΚΙ

ΤΑΚΤ. ΚΑΘΗΓΗΤΟΥ ΤΟΥ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΥ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ

CONTRIBUTION

A L'ÉTUDE DES SEISMES DU MONT ATHOS PAR LES
« MÉMOIRES »

M. I. MARAVELAKIS

ΕΙΣΑΓΩΓΗ

Ἡ παροῦσα δημοσίευσις εἶνε συμπλήρωσις τῆς δημοσιεύσης μελέτης μου ὅπο τὸν τίτλον «Οἱ γεωλογικοὶ καὶ μακροσεισμικοὶ χαρακτῆρες τῶν σεισμῶν τῆς Χαλκιδικῆς (Σεπτέμβριος 1932), Θεσσαλονίκη, 1933», ἀποτελεῖ δὲ συμβολὴν ἐπὶ τοῦ ἴστορικοῦ τῶν σεισμῶν τοῦ Ἀγίου Ὁρούς περὶ τοῦ ὁποίου (ίστορικοῦ) μέχρι σήμερον οὐδὲν σχεδὸν γνωρίζομεν.

Οἱ παλαιότεροι κτήτορες ἢ ἀναγνῶσται χειρογράφων ἢ καὶ ἐντύπων, ἔκκλησιαστικῶν ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ βιβλίων, ἐξὸν τὴν συνήθειαν νὰ σημειώνωσιν εἰς τὰ παραφύλλα ἢ ὅπου ἀλλοῦ εὑρισκον κενὸν διάφορα σύγχρονα γεγονότα, ὅσα ἔκαμνον εἰς αὐτοὺς ἵδιαιτέρων ἐντύπωσιν, θανάτους ἐπιφανῶν ἀνδρῶν, ἴστορικὰ γεγονότα τοπικῆς ἢ καὶ γενικωτέρας φύσεως, καταστοφάς διαφόρους, πυρκαϊάς, λοιμούς, θεομηνίας; ἀκρίβειαν τῆς ζωῆς κ.λ.π. Μεταξὺ τούτων σημαντικὴν θέσιν κατέχουσιν οἱ σεισμοί. Τὰ σημειώματα ταῦτα εἶναι κατὰ τοῦτο ἀξιόλογα, καθ' ὅσον προερχόμενα ἐκ προσφάτου ἐντυπώσεως πρώτων μὲν ἀνταποχρίνονται εἰς πραγματικὰ γεγονότα, τῶν δποίων τὴν μνήμην ἥθελεν νὰ διαιωνίσῃ διάφορων, δεύτερον δὲ συνοδεύονται κανονικῶς καὶ ὑπὸ σημειώσεως τῆς ἀκριβοῦς χρονολογίας τοῦ γεγονότος. Ἐπειδὴ δὲ γράφονται, ὡς λέγουσιν οἱ γράφοντες, γιὰ ἐν θύμῳ σι, ὠνομάσθησαν ὅπὸ τοῦ πρώτου καταρτίσαντος συστηματικὴν ἀντῶν συλλογὴν Σπυρίδωνος Λάμπρου «Ἐνθυμήσεις». Πρώτην σειρὰν τοιούτων ἐδημοσίευσεν δὲ Λάμπρος ἐν τῷ ὅπερ ἀντοῦ ἐκδιδομένῳ περιοδικῷ «Νέφος» Ἐλληνομονάχον, τόμ. 7, Ἀθῆναι, 1910, σελ. (113 - 313), ὅπο τὸν τίτλον «Ἐνθυμήσεις» ἔθεται καταρτίσαντος τοῦ Καραϊσκάκη Λάμπρου (ἀριθ. 1 - 562). Δευτέρᾳ σειρὰν ενδέθη ἐν τοῖς καταλοίποις αὐτοῦ, δυστυχῶς δὲ, ἔτοιμος πρὸς ἔκδοσιν. Ἐδημοσίευθησαν δύμας ὅσα σημειώματα ἦσαν ἥδη ἀντιγεγραμμένα ἐν τῷ Νέφῳ Ελληνομονάχον, τόμῳ 16, Ἀθῆναι, 1922, σελ. (407 - 420), ὅπο τὸν τίτλον «Ἐνθυμήσεις», ἔθεται καταρτίσαντος τοῦ Καραϊσκάκη Λάμπρου ἔγραψαν μεταγενεστέρως καὶ ὑπὸ ἄλλων συγγραφέων ὡς εἶναι λ. χ. ἥ ὑπὸ τοῦ Σωφρονίου Εὐστρατιάδου τοῦ Ἀρχαδινοῦ, ἀφορῶσα τὸν Ελληνικοὺς καταλόγους τῆς Μονῆς Βατοπεδίου, ἐν ἔτει 1924, (Βιβλ. IV.), ἥ τοῦ Σπυρίδωνος Λαυριώτου ἀποτελοῦσσα κατάλογον τῶν κωδίκων τῆς Μεγίστης Λαύρας, ἐν ἔτει 1925 (Βιβλ. III.) κ. ἄ.

‘Ο ἀξιότιμος συνάδελφός μου, καθηγητής τῆς Θρησκείας τῶν Ἀρχαίων Ἑλλήνων, τοῦ ἴδιωτικοῦ Βίου καὶ τῆς Λαογραφίας κ. Στίλπων Κυριακίδης μοὶ συνέστησεν τὴν σχετικὴν βιβλιογραφίαν τῶν ἐνθυμήσεων τούτων καὶ μοὶ παρεχώρησεν δόλα τὰ μέσα τῆς σπουδῆς αὐτῶν, διὸ καὶ εὐχαριστῶ αὐτὸν θεῷ μᾶς ἐντεῦθεν.

Γενικῶς ἡ σπουδὴ τῶν ἐνθυμήσεων ἀπὸ σεισμολογικῆς ἀπόψεως δύναται νὰ δώσῃ χρησιμότατα στοιχεῖα ἐπὶ τοῦ ἴστορικοῦ τῶν σεισμῶν, ἐπὶ τῶν φυσικῶν φαινομένων, ἀτινα συνήθως προηγοῦνται, συνοδεύουσιν ἢ ἔπονται τῶν σεισμῶν κ.ἄ.

Πολλοὶ σεισμοὶ μᾶς εἶνε βεβαίως γνωστοί, ὡς ἀναφερόμενοι ὑπὸ τῶν βυζαντινῶν χρονογράφων ἢ ἄλλων συγγραφέων τῆς ἐποχῆς ἐκείνης, οἱ δποῖοι περιγράφουσι τοὺς καταστρεπτικοὺς σεισμοὺς τῆς Κωνσταντινουπόλεως, τῆς Ἀντιοχείας, τῆς Σμύρνης καὶ ἄλλων γνωστῶν σεισμοπλήκτων περιφερειῶν, πλεῖστοι δμως δὲν ἀναφέρονται ὑπὸ αὐτῶν καὶ αἱ ἐνθυμήσεις δίδουσι τότε ἐντελῶς νέα στοιχεῖα ἐπὶ τοῦ ἴστορικοῦ τῶν σεισμῶν.

* *

Αἱ ἐνθυμήσεις τῶν βιβλίων τοῦ Ἀγίου Ὅρους εἴτε περιγράφουσι σεισμοὺς τοῦ Ἀγίου Ὅρους καὶ ἐγράφησαν ὑπὸ τῶν μοναχῶν τῶν Μονῶν αὐτοῦ, εἴτε περιγράφουσι σεισμοὺς ἔνων μερῶν, ἰδίως τῆς Κωνσταντινουπόλεως, ἐγράφησαν δὲ ἔξω τοῦ Ἀγίου Ὅρους καὶ κατόπιν μετεφέρθησαν ἐκεῖ, συνήθως ὑπὸ τῶν μοναχῶν κατόχων τῶν βιβλίων τούτων. Τινὲς ἔξι αὐτῶν δὲν μνημονεύουσι τὸν τόπον δπου ἔλαβε χώραν δ σεισμός, ἄλλαι εἶνε ἐφθαρμέναι ὑπὸ τοῦ χρόνου, εἴτε εἶνε ὅμιτελεῖς κ.τ.λ.

Ἐκ τῶν ἐνθυμήσεων τούτων τινὲς ἀναφέρονται ἀναμφισβήτητος εἰς τὸ Ἀγίου Ὅρους δμως μνημονεύουσαι αὐτό, τινὲς δὲν ἀναφέρουσι τοῦτο. Ἄλλα καὶ αὗται μετὰ πολλῆς πιθανότητος δύναται νὰ θεωρηθῶσιν δτι ἐγράφησαν ἐν αὐτῷ, ἐφ' δσον μάλιστα πρόκειται περὶ χειρογράφων τῆς Τουρκοκρατείας, γραφέντων πιθανότατα ἐν αὐτῷ τῷ Ἀγίῳ Ὅρῳ, εἰς τινα μάλιστα τῶν δποίων ὑπάρχουσι σαφεῖς ἐνδείξεις δτι δ γράψας τὴν ἐνθύμησιν ἦτο ἀγιορείτης μοναχός.

Τέλος τινὲς τῶν ἐνθυμήσεων δὲν περιγράφουσιν ἐπισυμβάντας σεισμούς, ἀλλ' ἀποτελοῦσι στιχηρά, παρακλητικοὺς κανόνας ϕαλλομένους εἰς σεισμόν¹, εἴτε στίχους ἥρωϊκοὺς καὶ θεωρίας ἐπὶ τῶν σεισμῶν².

Εἰς τὴν παροῦσαν δημοσίευσιν κατεχωρήθησαν δεκατρεῖς ἐνθυμήσεις περιγράφουσαι σεισμούς, αἵτινες εἶνε σαφῶς διατετυπωμέναι, ἀναφέρονται

¹ Βιβλ. VII. Μονὴ Διονυσίου 3753, 9 καὶ 10.

² Βιβλ. VII. Μ. Παντελεήμονος. 5637. 131. «Περὶ σεισμῶν τῆς γῆς ἐκ θελήματος Θεοῦ».

κατὰ Μονὰς τοῦ Ἀγίου Ὁρος ὅπο τὰς κάτωθι χρονολογίας καὶ αἰτινες δὲν συμπίπτουσι μὲ τὰς χρονολογίας τῶν σεισμῶν τῆς Κωνσταντινουπόλεως, τῶν ὅπο τῶν βυζαντινῶν χρονογράφων ἢ ἄλλων συγγραφέων περιγραφομένων :

1231.	11	Μαρτίου	Μονῆς	Φιλοθέου
1366.	1	Ιουνίου	»	Βατοπεδίου
1456.	12	Μαΐου	»	»
1512.	—	—	»	Μεγίστης Λαύρας
1564.	12	Αὔγουστου	»	Κουτλουμουσίου
1572.	12	Ἀπριλίου	»	»
1585.	18	Ιουνίου	»	Ἰβήρων
1585.	18	Ιουλίου	»	Βατοπεδίου
1719.	12	»	»	Παντελεήμονος
1765.	9	Μαρτίου	»	Βατοπεδίου
1766.	11	Μαΐου	»	»
1779.	23	Ιανουαρίου	»	Μεγίστης Λαύρας
1826.	27	»	»	Ἰβήρων

* *

Εὐχῆς ἔργον θὰ ἡτο ὅπως συνεχισθῇ ἢ ἀπὸ τῆς σεισμολογικῆς ἀπόφεως σπουδὴ τῶν ἐνθυμήσεων καὶ διὰ τὰ ἄλλα μέρη τῆς Ἑλλάδος, διότι, ὡς προελέχθη, περιλαμβάνουσιν αὗται σπουδαῖον ὑλικὸν ἔρευνης ἐπὶ τοῦ ἴστορικοῦ τῶν σεισμῶν.

C O N T R I B U T I O N
A L'ÉTUDE DES SÉISMES DU MONT ATHOS PAR LES
“MÉMOIRES,,

Cette publication est un supplément de mon étude que j'ai publiée sous le titre: «Les caractères géologiques et macroséismiques de Chalcidique (Septembre 1932), Thessalonique, 1933» et c'est une contribution à l'histoire des séismes du Mont Athos de laquelle nous ne savions rien jusqu'à présent.

Les anciens possesseurs et lecteurs des anciens manuscrits et des livres religieux avaient l'habitude de noter aux premières pages ou sur les bords de leurs livres divers événements contemporains, leur ayant fait une impression extraordinaire : Mort des hommes illustres, événements historiques, locaux ou généraux, diverses catastrophes : incendies, peste, cherté de la vie etc. Parmi ces notes les séismes tiennent une place extraordinaire et spécialement importante, parcequ'elles donnent les impressions récentes et correspondent à des événements réels et à leurs dates exactes, dont les auteurs ont voulu éterniser la mémoire. Ces notices sont écrites, comme les écrivains le disent eux-mêmes en «Mémoires».

Spiros Lambros en a fait une collection systématique, intitulée «Enthymisis». La première série a été publiée par Lambros dans son bulletin «Hellenomnimon» sous le titre «Mémoires, c'est à dire première collection des Notices chroniques». La deuxième collection se trouve dans ses Mémoires, qui malheureusement n'ont pas encore été publiés. Une publication analogue a été faite postérieurement par d'autres auteurs comme Sophronios Eustratiades Arcadinos, dans les catalogues hélléniques du monastère Vadopédion en 1924 et de Spiridon Lavriotou, catalogue des codex de Megistis Lavras, en 1925 etc.

*
* *

En général l'étude de ces «Mémoires» au point de vue séismologique est très intéressante, parcequ'elle donne des éléments très utiles sur l'histoire des séismes et des phénomènes physiques qui procèdent, accompagnent ou suivent les séismes.

Il est vrai que plusieurs séismes du Mont Athos sont connus parcequ'ils sont notés par les chronographes byzantins, décrivant les séismes desastreux de Constantinople, d'Antiochie, de Smyrne et des autres endroits séismopathiques, mais la plupart ne sont pas notés.

* *

Les «Mémoires» du Mont Athos décrivent les séismes du Mont Athos même ou les séismes des autres endroits et surtout ceux de Constantinople, écrits hors du Mont Athos et y transportés après par les moines, possesseurs de ces livres. Plusieurs de ces «Mémoires» appartiennent sans doute au Mont Athos, cela étant directement mentionné. D'autres ne disent rien, mais ils doivent être aussi du Mont Athos parceque les auteurs les ont écrits au temps de l'Empire ottomane; d'autres portent l'indice que l'auteur était un moine du Mont Athos.

Dans cette publication ont été enregistrés 13 Mémoires, nulle part ailleurs mentionnés, qui sont clairement décrits, et qui concernent les monastères suivants:

1231.	11	Mars	Monastère	Philotheou
1366.	1	Juin	»	Vatopedion
1456.	12	Mai	»	»
1512.	—	—		Megistis Lavras
1564.	12	Août	»	Koutloumousiou
1572.	12	Avril	»	»
1585.	18	Juin	»	Iviron
1585.	18	Juillet	»	Vatopedion
1719.	12	»	»	Panteleimon
1765.	9	Mars	»	Vatopedion
1766.	11	Mai	»	»
1779.	23	Janvier	»	Megistis Lavras
1826.	27	»	»	Iviron

* *

Je crois utile de continuer l'étude des «Mémoires» au point de vue séismologique de cette région et des autres endroits de la Grèce, car, comme j'ai dit, ils contiennent des éléments importants sur la recherche historique des séismes.

ΕΝ ΘΥΜΗΣ ΕΙΣ

1231, Μαρτίου 11η

Μονῆς Φιλοθέου

‘Η ἀνάμυησις καθ’ δν χρόνον γέγονεν δ μέγας σεισμὸς ἔτι ἀπ’ ἀρχῆς
κτίσεως ἐν ἔτι ,σ ψ λ θ’ (1231) Μαρτίου τα’ ἡμέρᾳ δη ἵνδ. δ’. Ἐτονς
,σ [ψ] μ η’ (1248) ἡμέρᾳ σ’ ὥρᾳ θ’ ἐγένετο ἡλίου ἔκλειψις. Ἐτονς ,σ [ψ] ξ θ’
(1261) ἡμέρᾳ σ’ ὥρᾳ θ’ ἐγένετο ἡλίου λῆψις. Ἐγχάρῃ δὲ τὸ παρὸν τετρα-
βάγγελον διὰ χειρὸς ἐμοῦ Ἰωάννου Ἀναγνώστου ἐν ἔτι ,σ ψ . . . ἵνδ. β’
(=12 . . ;).

[VII.] Μονὴ Φιλοθέου 1804. 41. Περιγραμμὴ 8. XIII.

1366, Ιουνίου 1η

Μονῆς Βατοπεδίου

Μηνὶ Ιουνίου α’, ἵνδικτιῶνος θ’, ἡμέρᾳ σ’, πολὺ ἀλεκτριώνων, ὅδε
ἐγένετο σεισμὸς μεγάς (γρ. μέγας) καὶ τεῖχα (γρ. τείχη) πολλὰ τῆς πόλεως
κατέπεσεν καὶ ναὸς διερράγωσεν ἐπεκρατήσεν δὲ ἡμέρας (;) δικτώ’ ἔτους δὲ
τοῦ ,σ ω ο δ’, (=1366).

[VI. σελ. 137]. Μονὴ Βατοπεδίου 39. 1266.

[Βατοπεδίου κῶδ. 260. φ. 83q. Ἰδε D. Serruys Souscriptions et
signatures des mss. des X - XIII siècles conservés au monastère de
Vatopédi (Revue des Bibliothèques. Τόμ. ΙΔ'. 1904, σελ. 72).]

Ἐν ἔτει ,σ ω ο δ’ ἡ 1 Ἰουνίου συνέπιπτε πρὸς ἡμέραν γ’ καὶ οὐχὶ σ’].-

1456, Μαΐου 12η

Μονῆς Βατοπεδίου

'Εν φ. 307. B.

²'Εν τῷ ,σ. 79 ξδ' (1456) ἵνδ. δ' αηνὶ μαῖω ιβ' ἥλθεν ὁ παναγιώτατος πρῶην πατριάρχης κύριος Γεννάδιος ἐν τῇ καθ' ἡμᾶς ἱερᾷ μονῇ τοῦ Βατοπεδίου ἡμέρᾳ σαββάτῳ ἐν ἑσπέρᾳ τῆς ἀγίας Πεντηκοστῆς. τῷ αὐτῷ ἔτει ιθ' ἐγένετο σεισμὸς καὶ κλόνος γῆς φρικωδέστατος ὡρα τῆς ἡμέρας ιδ', ἡμέρᾳ παρασκευῆς.

[IV.] Μονὴ Βατοπεδίου 1223. Μεμβρ. 29×20. αἰῶν. ιδ'. φ. 308.

1512.

Μονῆς Μεγίστης Λαύρας

Περὶ τῆς τραπέζης τῆς Ἱερᾶς ἡμῶν Μονῆς Μεγίστης Λαύρας γράφει νεώτερος Κῶδιξ εἰς σελ. 272 τὰ ἔξης :

³Αντικρυτον Καθολικοῦ Ναοῦ εἶνε τὸ μέγα καὶ πολυθαύμαστον τραπέζαρεῖον. Αὐτὸ δὲ εἶνε ὅλον ὀραιομένον μὲν ἀρχαιοτάτην καὶ θαυμασιωτάτην ζωγραφίαν, ὡσάν ἐκκλησία. Παλαιόθεν ἦτον μὲν θόλους καὶ μὲ κονυμπέδαις, ἀπὸ δὲ τὸ πολὺ μάκρος καὶ τὸ πλάτος δπον ἔχει ἐρραγίσθη ἀπὸ Σεισμούς (τοῦ 1511). ὅθεν μετέπειτα ὁ Πανιερώτατος Μητροπολίτης Σερρῶν κυρ Τεννάδιος ἐν ἔτει ,αφ ιβ' = 1512 ἀνεκάνιος τὴν στέγην τον μὲ ἄλλην μηχανὴν ἐκ ξύλων στερεῶν καὶ δσήπων καὶ τὴν ἐξωγράφησε μὲ θαυμασίαν ζωγραφίαν. "Ἐξω εἰς τὴν Πόρταν τῆς τραπέζης εἶνε καὶ ἡ Πανιερότης τον ζωγραφισμένος. . . . »

1564, Αὐγούστου 12η

Μονῆς Κουτλουμπάνσίου

... , α φ ξ δ' (= 1564) ἐν μηνὶ Αὐγούστῳ τι β' ἡμέρᾳ Σαββάτῳ ὥρᾳ ε' ἔγινε μέγας σύσμοδς ὥστε τὴν γῆν σισίεσθαι (= συσσείεσθαι) ἐπὶ δραντικανήν.

[VII.] Μονὴ Κουτιλουμούσσιον 3411. 338. Χαρτ. 8 XVI. φ. 614.
"Ιδε [VI, σελ. 177]. 202. 1564.

1572, Απριλίου 12η

Μενῆς Κουτλούμουσίου

Ἐν τέλει. Ἐτον ζπῷ ἐν μηρὶ Ἀπριλλίῳ ιβ' ἡμέρᾳ Σαββάτῳ ὥστα σ' τῆς ἡμέρας τῇ ἑβδομάδι τῆς διακενούμον ἐγένετο σισμὸς μέγας, ὥστε καὶ τὰ οἰκητήρια ἐσχισθησαν καὶ ἐσαλεύθησαν ἐκ θεμελίων.

[VII.] Μονή Κουτλουμουσίου 3429, 356. Χαρτ. 8. XVI. φ. 490.

1585, 'Iouvíos 18η

Μενῆς Ἰβήρων

Κατὰ τὸ ζογ' (1565) ἐπῆραν τὴν Κύπρον τὸ δεύτερον χρόνον τὴν ἀρμάδαν τοῦ Τούρκου ἐπῆραν οἱ Φράγγοι. Κατὰ τὸ ξ' γ' (=1585) εγή-
νεν ὁ σεισμὸς ὁ μεγάλως, ὃποῦ ἔπεσαν οἱ πύργοι καὶ ἐραίσθησαν οἱ ἐκκλη-
σίαις τοῦ ἄγίου Ὁρούς· ἡμέρα Παρασκευή, Ἰουνίῳ ιη' τοῦ ἄγίου μάρτυρος
Αεροτίου· ὥρα δ' τῆς ἡμέρας· ἐσιέτον δὲ ημέρα παρὰ ημέρας καὶ
ἐπεκοάτησεν ὁ σεισμὸς ἔως π' ἡμέρας καὶ τότε ἔπανσε τελείως.

[VII.] Μονὴ Ἱβήρων 4837. 717.

23. «Εὐχὴ συγχωρητική». Τὰ ἀνωτέρω μεταξὺ τῶν ὑπὸ^τ
ἀριθμὸν 22 καὶ 23. Ὁ Κῶδις περιβάλλεται ὑπὸ δύο φύλλων (Περγ. XI)
ὅλης ἐκκλησιαστικῆς. Ἰδε καὶ [VI, σελ. 177 § 204] 1565 - 1585.

Παρατήρησις. Ἡ ἐνθύμησις αὕτη, ἀναφερομένη εἰς γεγονότα παλαιότερα
τοῦ χειρογράφου, συνετάχθη προφανῶς ἐκ παλαιοτέρων πληροφοριῶν, ἐκτὸς ἐάν ὁ
κῶδις δὲν χρονολογεῖται καλῶς ἀπὸ τοῦ ΙΖ' αἰώνος.

1585, Ιουλίου 18ῃ

Μονῆς Βατοπεδίου

«Ἐν ἔτει ,ζ' γ' ἵνδ. ιγ' κατὰ μῆνα Ἰούλιον ιη' καὶ ἐν ἡμέρᾳ Παρα-
σκευῆ ὥρα δ' γέγονε μέγας σεισμὸς ἐν ἀγίῳ δρει τοῦ Ἀθώ καὶ τοιῦτος
οἶος οὐδεὶς ἐνεθυμεῖτο τῶν τότε ἀνθρώπων, ὥστε ἐκ τούτων τὰ πλεῖστα
τῶν τειχῶν διαρραγέντα καταπεσεῖν καὶ πολλοὶ πύργοι τῶν μονῶν ἐπεσαν
καὶ εἰς τὸν Προαύλιαν καὶ ἐπεκράτησεν ὁ τοιοῦτος σεισμὸς ἡμέρας μ' ἡ-
γουμενεύοντος εὐτελοῦς Ἀρτεμίου ἐν τῷ Βατοπαιδίῳ».

[IV.] Μονὴ Βατοπεδίου 846. Βοηθ. 21×14 αἰῶν ιζ' (1647) φ. 623.
σημ. ἐν φ. 623α.

Παρατήρησις. Ἡ ἐνθύμησις αὕτη ἀναφερομένη εἰς γεγονότα παλαιό-
τερα τοῦ χειρογράφου, συνετάχθη προφανῶς ἐκ παλαιοτέρων πληροφοριῶν.

1697, Νοεμβρίου 17ῃ

1719, Ιουλίου 12ῃ

Μονῆς Παντελεήμονος

Ἐν φ. 145α':

† Ἐγράφη διὰ χειρὸς ἐμοῦ τοῦ εὐτελοῦς τῶν ἰερομονάχων Ἀρσενίου
τοῦ Κρητὸς ἐν ἔτει ,αχ' ζ' (=1697) μηνὶ Νοεμβρίῳ ιζ' καὶ ὁ ἀραγυρό-
σκων ἄσ ενέχεται ὑπὲρ ἐμοῦ πρὸς Κύριον.

Ἐν δὲ τῇ δευτέρᾳ σελίδι τοῦ ἐν ἀρχῇ πρώτου παραφύλλου :

«αψιθ' (=1719) Ἰουλίου εἰς ἡβ' ἡμέρα Τούτη ἀρχισεν σεισμός. γ' τι Τετράδι. ἔκαμεν. ε. τι νίκτα ε. σούμα. ιθ' καὶ τι Πέμπτη. τὸ μεσημέρι. Βροντή μεγάλη. εἰς τῶν ουρανῶν».

[VII.] Μονὴ Παντελένιμονος 5894. 387. Χαρτ. 8 μικρ. (0.182 × 0.121)
XVII (φ. 146).

1765, Μαρτίου 9η

1766, Μαΐου 11η

Μονῆς Βατοπεδίου

1765. Μαρτίου 9, ἡμέρα Τετράδη, ἔγινεν σεισμὸς εἰς δλον τὸ Ἀγιον δρός, καὶ ἐπειτα διοικειει ἔως ἡμέρας σαράντα, ἔξοχως δὲ τὴν ἡμέραν τῆς παραμονῆς τοῦ Εὐαγγελισμοῦ ἔγιναν ὑπὲρ ταῖς σαράντα φρούραις καὶ σεισμοὶ φοβεροί, καὶ δλην τὴν ἀγρυπνίαν καὶ περιγράφεται ἡ δεκαοκτῶ τοῦ Ἀποιλλίου ἔπανσεν παντελῶς δ σεισμός. Ὑστερον πάλιν τῶν αὐτῶν ἔτει καὶ μηρὶ Νοεμβρίῳ 4, εἰς τὰς ἔξι ὥρας τῆς νυκτός, ἔτι σεισμὸς μὲ σπασμὸν φοβερώτατον καὶ ἐγράγησαν πάλιν τοῖχοι ἐκκλησιῶν καὶ οἰκων. Ἐβάσταξεν καὶ οὗτος δ σεισμὸς ἔως ἡμέρας σαρανταεῖς. Ἰστέον δὲ δην καὶ δ σεισμὸς οὗτος τοῦ Νοεμβρίου ἔγινεν δχι μόνον εἰς τὸ Ἀγιον δρός, ἀλλὰ καὶ εἰς πολλοὺς ἄλλους καὶ διαφόρους τόπους.

1766. Μαΐου 11, ἡμέρα Πέμπτην ἔγινεν τοιοῦτος φοβερώτατος σεισμὸς εἰς Κωνσταντινούπολιν, δποῦ καὶ ἐκκλησίαις πολλαῖς καὶ τζαμία βασιλικὰ καὶ σεράγια πολλὰ διεσκορπίσθησαν καὶ φόβος καὶ τρόμος ἔλαβεν ἅπαντας, δποῦ καὶ αὐτὸς δ βασιλεὺς σοντιτάν Μουσταφᾶς ἐν σκηνῇ διῆγεν ἐπιπόλην. Ἐπειτα ἐπεσαν κεραυνοί καὶ πολλὰ δσπήτια ἐνέπλησαν. Εἶτα πάλιν Ἰουλίου 25 ἔτερος σεισμὸς τρομερώτατος εἰς αὐτὴν αὖθις τὴν βασιλεύουσαν καὶ εἰς ἄλλους πολλοὺς τόπους, ὡς ἄνωθεν.

[VI, σελ. 233]. Μονὴ Βατοπεδίου 443. — Σημείωμα Γρηγορίου τοῦ Βατοπεδίου τούπικην Καλλεογίου. Κῶδ. 504, σελ. 61, τῆς Λαύρας Σάβα τοῦ ἡγιασμένου, νῦν ἐν τῇ Πατριαρχικῇ βιβλιοθήκῃ Ιεροσολύμων (Κεραμέως, τόμ. Β', σελ. 571).

1779. Ιανουαρίου 23η

Μονῆς Μεγίστης Ακύρως

³Ἐν ἔτει ἀριθμοῦ 1779 Ιανουαρίου καὶ ὥρα δειλινὸν ἐγίνεται σεισμὸς μέγιας καὶ καθ' ἑκάστην γύντα καὶ ἡμέραν ἐσειεν συνεχῶς· ὅμως ἡσύχασεν ἕως δεκάτης ἡμέρας· ἐπειτα ἐν τῷ μέρει τοῦ μαΐστρου ἐφάρη ἐν τῷ οὐρανῷ φλόξει μεγίστη ἐπὶ τῆς αὐλαῖς τῆς νυκτός. Ἔνιοι δὲ τῶν ἀσκητῶν ἐφασαν στύλον πυοδὸς φαίνεσθαι.

[III.] Μονή Λαύρας 1839. Χαρτ. 21×17 αιών, τη', φ. 51.

1826.] *Invouatio* 27n

Μενῆς Ἰβήρων

Ἐτς τοῦ 1826 Ἰαννουαρίου 27 ἐγινε σημὸς ἡμέρᾳ δὲ τῆς οὐκτὸς ὕδατος γ'.

[VII.] Μονή Ιβήρων, 5122, 1002, Χρον. 8 XVIII σελ. 304.

Τροπάρια της ἀκολουθίας ἀνεπίγραφα. Μετὰ φωνῶν.

ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ

I. M. I. Μαραβελάκη. Σπουδὴ ἐπὶ τῶν σεισμῶν τῆς Χαλκιδικῆς (Σεπτέμβριος 1932). 'Ο Κρυσταλλοπαγῆς δύκος Βερτίσκον καὶ αἱ πέριξ αὐτοῦ θέρμαι. Πρὸ· καὶ μετασεισμική σύστασις αὐτῶν. Θεσσαλονίκη 1936.

II. Τοῦ ἰδίου. Οἱ γεωλογικοὶ καὶ μακροσεισμικοὶ χαρακτῆρες τῶν σεισμῶν τῆς Χαλκιδικῆς (Σεπτέμβριος 1932). Θεσσαλονίκη 1933.

III. Λαυριώτου Σπυρίδωνος. Εὐστρατιάδου Σωφρονίου. Κατάλογος τῶν κωδίκων τῆς Μεγίστης Λαύρας τῆς ἐν Ἀγίῳ Όρει. Παρίσιοι 1925.

IV. Eustratiades Sophronios Arkadios. Catalogue of the Greek manuscripts in the library of the Monastery of Vatopedi on Mt. Athos. Cambridge 1924.

V. Σπύρου Λάμπρου. Ἐνθυμήσεων, ἵτοι χρονικῶν σημειωμάτων συλλογὴ δευτέρᾳ. Νέος Ἑλληνομνήμων, τόμος 16, σελ. 407 - 420. Ἀθῆναι 1922.

VI. Τοῦ ἰδίου. Ἐνθυμήσεων, ἵτοι χρονικῶν σημειωμάτων συλλογὴ πρώτη, ἀρ. 1 - 562. Νέος Ἑλληνομνήμων, τόμ. 7, σελ. 123 - 313. Ἀθῆναι 1914.

VII. Τοῦ ἰδίου. Κατάλογος τῶν ἐν ταῖς βιβλιοθήκαις τοῦ Ἀγίου Όρους ἔλληνικῶν κωδίκων. Ἐν Κανταβούργιφ (Cambridge) τῆς Ἀγγλίας, τόμ. 1 - 2, 1895 - 1909.

VIII. Αθ. Γεωργιάδου. Περὶ σεισμῶν καὶ κατασκευῆς ἀντισεισμικῶν οἰκοδομημάτων. Ἀθῆναι 1904.